

عنوان مقاله:

برنامه ریزی نیروی انسانی و لنگرگاههای مسیر پیشرفت شغلی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فائزه قمی - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش نیروی انسانی دانشگاه پردیس فارابی دانشگاه تهران

حسین ابراهیمی - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش نیروی انسانی دانشگاه پردیس فارابی دانشگاه تهران

سیده زهرا سیدرضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش تحول دانشگاه پیام نور، مرکز تهران غرب

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی نیروی انسانی در یک سازمان برای تامین نیروی انسانی لازم از طریق تعیین نیازهای سازمان به نیروی انسانی، صورت می گیرد. تعیین صحیح نیازهای انسانی سازمان از نظر کمی و کیفی وظیفه ای است که سایر وظایف این مدیریت را تحت الشعاع خود قرار می دهد، در این خصوص باید توجه شود که به چه تعداد و چه نوع نیروی انسانی در واگذاری مسئولیت ها نیاز می باشد. از طرف دیگر شغل مهمترین عنصر در زندگی یک شخص است. مسیر پیشرفت شغلی عبارت است از مجموعه مشاغلی که شخص در طول زندگی کاری دنبال میکند و تصدی آنها را به عهده دارد. با توجه به این تعریف، هر کس دارای مسیر شغلی با تجربیهای کاری خاصی میباشد. تجربیهای کاری شامل وضعیتهای عینی و ذهنی مربوط به شغل است. وضعیتهای عینی، یک سلسله پستیهای است که فرد در طول زندگی شغلی خود داشته و وضعیتهای ذهنی، ارزشها و نگرشها و آرزوها و احساسی است که درباره مشاغل خود داشته است. در این پژوهش به بررسی برنامه ریزی نیروی انسانی و لنگرگاههای مسیر پیشرفت شغلی در سازمان پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی نیروی انسانی، مسیرشغلی، برنامه ریزی استراتژیک منابع انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/428096>

